

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **M. K.**, zastoupeného JUDr. Radkem Hudečkem, advokátem se sídlem v Ostravě – Moravské Ostravě, Poděbradova 1243/7, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17.7.2015, č.j. 31725-4/2015-900000-304.5, ve věci spotřební daně z lihu,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného dne 17.7.2015, č.j. 31725-4/2015-900000-304.5, jímž bylo změněno rozhodnutí Celního úřadu Frýdek – Místek ze dne 27.8.2012 č.j. 10920/2012-046100-024, kterým byl žalobci vydán dodatečný platební výměr na spotřební daň z lihu za zdaňovací období září 2011, a to způsobem specifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí.

V podané žalobě žalobce vymezil tyto body:

- 1) Žalobce poukázal na rozhodnutí žalovaného ze dne 25.5.2015 vydané podle § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb. daňového řádu, v platném znění (dále jen daňový řád) jako seznámení a možnost vyjádřit se ke zjištěným skutečnostem, v němž žalovaný v odstavci 6 uvedl, že nedostatky vytknuté krajským soudem týkající se protokolu o zkoušce budou náležitě vypořádány v jednotlivých rozhodnutích o odvolání. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 7.6.2015 toto napadl a upozornil, že žalovaný nepostupoval v souladu s ust. § 115 odst. 2 daňového řádu, na což žalovaný nereagoval. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 5.11.2008 (*bez uvedení sp. zn. nebo č. j. – poznámka soudu*), podle kterého má daňový subjekt mít možnost vyjádřit se k nově formulovanému právnímu závěru, resp. k hodnocení rozhodných skutečností. Žalobce rozvedl, že pokud by byl seznámen se skutečnostmi prezentovanými v napadeném rozhodnutí již v samotném seznámení s podklady a přinejmenším by navrhl provedení znaleckého posudku na protokol o zkoušce vydaný celní technickou laboratoří Ostrava (dále jen CTL) nebo by požadoval, aby vedoucí laboratoře podal písemnou zprávu s vyjádřením se k rozporům v údajích.
- 2) V září roku 2011 byl žalobce osloven pracovníkem správce daně, že přijdou odebrat vzorky lihu ze zásobní nádrže, což bylo za přítomnosti žalobce provedeno. Žalobce obdržel kontrolní vzorek. Kontrolní vzorek nechal poslat do zkušební laboratoře EKOCENTRUM OVALAB a požádal ji, aby vzorek rozdělila na 2 poloviny. Z jedné poloviny udělali rozbor v této laboratoři a druhou polovinu zapečetili a poslali Zdravotnímu ústavu se sídlem v Ostravě. Oba rozbory žalobce předložil jako přílohu žaloby a uvedl, že bez jakéhokoliv komentáře mají svou vypovídací váhu a materiální pravdu.
- 3) Žalobce poukázal na nesrovnalost v rozhodnutí č.j. 11109-02/2015-900000-304.5, kdy je zmiňován proces denaturace, ačkoliv v případě napadeného rozhodnutí za zdaňovací období září 2011 se nejednalo o proces denaturace, ale o kontrolu vzorků ze zásobní nádrže.
- 4) Žalobce od počátku tvrdil, že na skladě má líh nakoupený z lihovaru Kojetín, což správce daně žádným způsobem nevyvrátil. Důkazní břemeno je na žalobci, který uvedl pravdivou skutečnost a žalovaný mu ji nijak nevyvrátil. Žalovaný mohl kdykoliv provést fyzickou inventuru stavu zásob, ale neučinil tak.
- 5) Žalobce poukázal na rozpor rozhodnutí žalovaného ze dne 25.5.2015 č.j. 11109-02/2015-900000-304.5 s napadeným rozhodnutím, když v prvním je uvedeno, že nedostatky vytknuté krajským soudem týkající se protokolu o zkoušce „budou náležitě vypořádány“ v jednotlivých rozhodnutích o odvolání a ve druhém žalovaný uvádí, že předestřené důkazy a jejich hodnocení byly vtěleny do předmětné výzvy k uplatnění procesních práv č.j. 11109-02/2015-900000-304.5.
- 6) Žalobce brojí proti závěru žalovaného, že existence roční lihové uzávěrky k 30.9.2011 a její negativní výsledek nemohou jako důkaz obstát, neboť se jedná pouze o účetní evidenci příjmu a výdeje a nikoliv faktické složení naskladněného lihu.
- 7) Žalobce brojí proti argumentaci, kterou žalovaný odůvodnil závěr, že výsledky laboratorních zkoušek provedené společností Zdravotním ústavem se sídlem v Ostravě nejsou relevantním důkazem, neboť se vzorky bylo manipulováno.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že se shodnými odvolacími námitkami se vypořádal již v rámci řízení, a proto odkázal na odůvodnění výzvy ze dne 25.5.2015

č.j. 11109-2/2015-90000-304.5, dále odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí ze dne 9.8.2012 a na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že v rámci odvolacího řízení přisvědčil názoru krajského soudu vyjádřenému v rozsudku ze dne 27.11.2014 č.j. 22 Af 8/2013-31 a změnil způsob stanovení daně z lihu z pomůcek na dokazování. V podrobnostech odkázal na body 1 až 7 napadeného rozhodnutí a dále body 3 a 5 výzvy ze dne 25.5.2015. Žalobce byl se způsobem stanovení daně seznámen v uvedené výzvě, stejně jako se skutkovým stavem a skutečnostmi, že žalovaný napravil nedostatek vytknutý krajským soudem v souladu s jeho právním názorem. Ve výzvě byly žalobci opakovaně předeštrény a shrnuty důkazy, s nimiž byl již seznámen v průběhu prvoinstančního řízení a jejich zhodnocení odvolacím orgánem, kdy měl možnost se k těmto důkazům vyjádřit, či navrhnout další. Žalobce tohoto práva využil podáním ze dne 8.6.2015. K námitce ohledně rozboru CTL, údajných nesrovnalostí a validity prováděných zkoušek odkázal žalovaný na vypořádání shodných námitek v bodech 4-9 napadeného rozhodnutí. Žalovaný má za to, že dokazování bylo provedeno náležitě a úplně v souladu se základními zásadami daňového řízení. Provedení dalšího znaleckého posudku mohl žalobce uplatnit po celou dobu řízení, avšak neučinil tak. Pokud jde o žalobcem namítanou manipulaci, pak se konkrétně nevyjádřil, v čem měla spočívat a důkazně nepodložil a neprokázal takové tvrzení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.r.s.) a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobce provozuje daňový sklad – zvláštní lihovar. Dle protokolu ze dne 5.9.2011 č.j. 9597/2011-046100-024 provedl správce daně u žalobce místní šetření, jehož účelem bylo provedení kontroly plnění podmínek povolení k provozování daňového skladu. V rámci tohoto šetření byl proveden kontrolní odběr vzorku lihu z podzemní skladovací nádrže. Žalobce byl tomuto úkonu přítomen. Dle protokolu o zkoušce CTL ze dne 17.10.2011 č.j. 29580/2011-900000-020 bylo zjištěno, že vzorek obsahuje kromě etanolu také metanol a 2-propanol. Obsah 2-propanolu ve vzorku je 8,1 % hm., přičemž 2-propanol je běžně používaný denaturační prostředek. S výsledky provedené analýzy vzorků byl žalobce seznámen při ústním jednání dne 16.11.2011 (protokol č.j. 9597-3/2011-0461-024), výzvou ze dne 21.11.2011 č.j. 9597-4/2011-046100-024 byl žalobce vyzván k podání dodatečného daňového přiznání ke spotřební dani z lihu. Žalobce reagoval podáním dodatečného daňového přiznání za zdaňovací období září 2011, v němž uvedl daň ve výši 0. Správce daně vydal dne 7.12.2011 výzvu k odstranění pochybností o údajích v daňovém tvrzení dle § 89 daňového řádu, kterou vyzval žalobce, aby vysvětlil spor mezi dodatečným daňovým přiznáním a zjištěním pracovníků správce daně svědčících o skladování lihu, který má prokazatelně obsahové znaky použití denaturačního činidla. Dle protokolu ze dne 23.12.2011 č.j. 13730/2011-046100-024 se žalobce dostavil bez předvolání ke správci daně a zpochybnil výsledky laboratorních rozborů CTL s tím, že jsou zde nepřesnosti, také absence některých údajů, a proto je použitelnost této listiny ve správním řízení rozporuplná. Současně uvedl, že předá své vzorky jinému

státnímu orgánu k provedení kontrolního rozboru. Rozhodnutím ze dne 27.8.2012 č.j. 10920/2012-046100-024 správce daně vydal dodatečný platební výměr na spotřební daň z lihu za zdaňovací období září 2011. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 5.9.2012 odvolání, jímž brojl především proti protokolu o zkoušce CTL a uvedl, že tento protokol nemůže být brán jako relevantní vzhledem k rozporuplným údajům, které obsahuje. Jedná se o údaje, které nemají reálný podklad. Dále žalobce uvedl, že nechá provést analýzu kontrolních vzorků a výsledky předloží do 15-ti dnů. V průběhu odvolacího řízení žalobce doplnil své odvolání podáním z 6.11.2012, jehož přílohou je protokol č.j. 5313-2/2012-140100-21. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 31.12.2012 č.j. 5313-2/2012-140100-21 tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správce daně potvrzeno. Toto rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27.11.2014 č.j. 22 Af 8/2013-31, a to pro vnitřní rozpornost, když nebylo jednoznačně seznatelné z odůvodnění rozhodnutí žalovaného, zda k doměření daně došlo na základě pomůcek nebo dokazováním. Dále krajský soud přisvědčil žalobci také v tom, že se nevypořádal s námitkami, které žalobce vznesl k obsahu protokolu o zkoušce provedené CTL. V dalším řízení byl žalobce rozhodnutím žalovaného ze dne 25.5.2015 č.j. 11109-2/2015-900000-304.5 vyzván k uplatnění procesních práv podle § 115 odst. 2 daňového řádu v řízení o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, kdy k rozhodnutí za zdaňovací období září 2011 se vztahovala část C. této výzvy, v níž je popsán průběh správního řízení jednotlivé provedené důkazy, o něž správce daně opírá své závěry vedoucí k dodatečnému vyměření spotřební daně. Žalovaný zde výslovně deklaroval, že spotřební daň vyměřuje nikoliv podle pomůcek, ale na základě dokazování. Na poslední straně rozhodnutí ze dne 25.5.2015 žalovaný uvedl, že odvolací námitky směřující proti obsahu protokolu o zkoušce CTL budou vypořádány v rozhodnutí o odvolání. Žalobce se k výzvě správce daně vyjádřil podáním ze dne 7.6.2015, kde ve vztahu k zdaňovacímu období září 2011 uvedl shodnou argumentaci jako v podaném odvolání směřující především proti obsahu protokolu o zkoušce CTL (str. 5 a 6 podání). Současně předložil posouzení Ing. J. P., EKOCENTRUM OVALAB, s. r. o. ze dne 17.1.2013 a dva protokoly o zkoušce, které nechal vypracovat u Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě a u EKOCENTRUM OVALAB, s. r. o. Žalovaný rozhodl o odvolání žalobce napadeným rozhodnutím.

V 1) žalobním bodě žalobce namítl porušení ustanovení § 115 odst. 2 daňového řádu, když v rozhodnutí ze dne 25.5.2015 absentuje vypořádání odvolacích námitek týkajících se protokolu o zkoušce CTL. Krajský soud tento žalobní bod důvodným neshledal. Především je nutno zdůraznit, že předchozí zrušující rozsudek krajského soudu ze dne 27.11.2014 č.j. 22 Af 8/2013-31 vymezil dva důvody pro zrušení: jednak nepřezkoumatelnost způsobu dodatečného vyměření daně a dále nedostatečné vypořádání odvolacích námitek vztahujících se k protokolu o zkoušce CTL. Podle ust. § 115 odst. 2 daňového řádu seznamuje odvolací orgán před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, pokud v rámci odvolacího řízení prováděl dokazování a umožní odvolateli, aby se k provedeným důkazům vyjádřil, případně navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán také v případě, dospěje-li k odlišnému právnímu názoru. V posuzované věci odvolací orgán na základě

předchozího zrušujícího rozsudku krajského soudu ze dne 27.11.2014 č.j. 22 Af 8/2013-31 změnil právní názor, pokud šlo o způsob stanovení daně, když z původního dodatečného doměření daně na základě pomůcek přešel na dodatečné vyměření daně dokazováním. Tuto skutečnost v souladu s ust. § 115 odst. 2 daňového řádu žalobci sdělil v rozhodnutí ze dne 25.5.2015 a současně mu stanovil lhůtu k vyjádření. Také seznámil žalobce s vyhodnocením důkazů, které byly provedeny správcem daně v prvostupňovém řízení. Žalovaný postupoval tedy zcela v intencích uvedeného zákonného ustanovení. Z obsahu rozhodnutí ze dne 25.5.2015 vyplývá, že odvolací orgán se ztotožnil se závěry správce daně a shledal žalobce plátcem spotřební daně z lihu za období září 2011. Pokud jde o odvolací námitky směřující proti protokolu o zkoušce CTL, dospěl soud k závěru, že se nejedná o skutečnost, která by měla být předmětem výzvy ve smyslu ust. § 115 odst. 2 daňového řádu, neboť laboratorní zkouška byla provedena v rámci prvostupňového řízení a nikoliv v rámci řízení odvolacího. Žalobcův požadavek na vypořádání se s odvolacími námitkami proti protokolu o zkoušce CTL žalovaným již v rozhodnutí ze dne 25.5.2015 proto nemá oporu v zákoně, ani v provedeném řízení. Námitky směřující proti protokolu o zkoušce CTL jsou standardními odvolacími námitkami, s nimiž se žalovaný jako odvolací orgán v souladu s platnou právní úpravou (§ 114 odst. 2 věta první daňového řádu) vypořádal až v rámci odvolacího rozhodnutí. S ohledem na uvedené považuje krajský soud za zcela nepřiléhavý odkaz žalobce na blíže neurčenou judikaturu NSS týkající se možnosti vyjádřit se k nově formulovanému právnímu závěru, resp. k hodnocení rozhodných skutečností. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce na tomto právu vyplývajícím z ust. § 115 odst. 2 daňového řádu nebyl nijak zkrácen.

V 2) žalobním bodě žalobce poukázal na dva laboratorní rozbor, které nechal vyhotovit ze svého kontrolního vzorku a oba předložil nejen jako přílohu žaloby, ale také žalovanému v průběhu daňového řízení. Žalobce uvedl, že tyto protokoly o zkouškách mají svou vypovídací váhu a materiální pravdu bez jakéhokoliv komentáře. První z protokolů tj. protokol vypracovaný Zdravotním ústavem se sídlem v Ostravě, Centrem hygienických laboratoří dne 4.10.2012 byl žalovaným vyhodnocen pod bodem 6 napadeného rozhodnutí tak, že z obsahu protokolu je zřejmé, že vzorek nebyl k analýze předložen v originálně uzavřené vzorkovnici vzorkařem celního úřadu, který vzorek odebral. Dle obsahu protokolu se jednalo o láhev uzavřenou a zapečetěnou firmou EKOCENTRUM, takže se vzorkem bylo neurčeným způsobem manipulováno. Proto žalovaný tento laboratorní rozbor jako důkaz nepřipustil. Krajský soud se s tímto hodnocením žalovaného zcela ztotožňuje, když z protokolu, který žalobce předložil, uvedené skutečnosti jednoznačně vyplývají a nelze zpochybnit, že se vzorkem manipulováno bylo, což ostatně vyplývá i z tvrzení žalobce uvedeného v žalobě, že požádal laboratoř EKOCENTRUM, aby jím poskytnutý kontrolní vzorek rozdělila na dvě části. Tato manipulace s kontrolním vzorkem je však zcela zásadní v tom směru, že zpochybňuje identitu kontrolního vzorku s tím, který byl předmětem zkoumání CTL. Druhý z protokolů předložených žalobcem vypracovaný společností EKOCENTRUM OVALAB, s. r. o. dne 2.11.2012 vyhodnotil žalovaný v bodě 9 napadeného rozhodnutí, kde uvádí, že předložený protokol obsahuje pouze dílčí rozbor na rozdíl od rozboru v protokolu o zkoušce CTL, kde jsou uvedeny také metody, které byly uplatněny a jsou doložitelné z výpisu

přístrojů, které byly použity. Proto tímto důkazem nebyla zpochybněna správnost protokolu o zkoušce CTL. Na základě obsahu správního spisu dospěl krajský soud k závěru, že toto porovnání obou důkazů žalovaným má svůj racionální podklad. Protokol o zkoušce CTL vypovídá, že bylo provedeno několik zkoušek kontrolních vzorků, přičemž metody, které byly použity, jsou specifikovány (tabulka 1, seznam zkoušek). Výsledky, které byly takto získány, byly dále vyhodnoceny v odborném stanovisku a interpretaci (bod V. protokolu o zkoušce CTL). Naopak protokol o zkoušce vypracovaný společností EKOCENTRUM OVALAB s.r.o. dne 2.11.2012 obsahuje pouze výsledky vyšetření a seznam použitých metod, z nichž dvě jsou upraveny interními předpisy společnosti, takže se jedná o neakreditované metody. Na základě uvedeného krajský soud aprobejuje závěr žalovaného, že žalobcem předložený důkaz v podobě tohoto protokolu o zkoušce nemá relevanci zpochybnit výsledky laboratorní zkoušky CTL. Jelikož žalobce v žalobním tvrzení nic bližšího k důkazům, které předložil, neuvedl, považuje krajský soud předestřené posouzení jejich vypovídací hodnoty za dostačující.

V 3) žalobním bodě žalobce poukazuje na obsah rozhodnutí ze dne 25.5.2015, kde na poslední straně rozhodnutí v prvním odstavci je zmiňován proces denaturace, nicméně v řízení týkajícím se zdaňovacího období září 2011 žádná denaturace posuzována nebyla. Tato námitka žalobce je sice důvodná a zmínka o procesu denaturace ve vztahu k posuzovanému zdaňovacímu období je nesprávná, avšak tato vada nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, ani jemu předcházejícího správního řízení, jedná se o zřejmou nesprávnost evidentně způsobenou tím, že se žalovaný v rozhodnutí ze dne 25.5.2015 vyjadřoval ke třem rozdílným zdaňovacím obdobím (červen 2011, srpen 2011 a září 2011), ve vztahu k nimž pak byla následně vydána samostatná rozhodnutí o odvolání. Žalobce v žalobním tvrzení neuvedl, jakým způsobem se tato nesprávnost v textu označeného rozhodnutí dotkla jeho právní sféry. Soud v tomto směru porušení procesních či jiných práv žalobce neshledal. Tento žalobní bod proto nepožaduje za důvodný.

Ani 4) žalobní bod Krajský soud důvodným neshledal. Žalobce tvrdil, že správce daně mu žádným způsobem nevyvrátil, že skladuje líh nakoupený v Moravském lihovaru Kojetín a.s., a to líh kvasný, rafinovaný, velejemný a naturální. Dále zdůraznil, že žalovaný mohl kdykoliv provést fyzickou inventuru stavu zásob, což neučinil. Již z obsahu prvostupňového rozhodnutí je seznatelné, že správce daně nijak nezpochybnil obchodní případy mezi žalobcem a Moravským lihovarem Kojetín a.s., ani žalobcem předložené faktury, které svědčí o nákupu lihu kvasného, rafinovaného, velejemného, naturálního, avšak laboratorním šetřením CTL bylo zjištěno, že líh skladovaný v daňovém skladu žalobce, který byl předmětem kontrolního šetření, nese znaky použití denaturačního činidla, takže se nejedná o líh nakoupený v Moravském lihovaru Kojetín a.s. Žalobce v průběhu daňového řízení neprokázal původ lihu, který byl předmětem kontrolního šetření. Žalovaný tedy laboratorními výsledky zpochybnil žalobcova tvrzení o původu lihu a důkazní břemeno přešlo na žalobce, který je však neunesl. Žalobcova námitka, že žalovaný neprovedl fyzickou inventuru stavu zásob, je podle názoru soudu nepřipadná, neboť žalovaný zpochybnil tvrzení žalobce výsledkem laboratorní zkoušky a důkazní

břemeno proto bylo od tohoto okamžiku na straně žalobce. Inventura stavu zásob navíc nemohla mít žádnou vypovídací schopnost k otázce chemického složení lihu. Soud podotýká, že jestliže daňový subjekt neprokáže v daňovém řízení jím tvrzené skutečnosti, nelze dovozovat, že je to naopak správce daně, kdo byl povinen tyto skutečnosti prokazovat za daňový subjekt (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 12.4.2006 č.j. 5 Afs 40/2005-72).

V 5) žalobním bodě žalobce opět poukazuje na jím tvrzený rozpor v rozhodnutí žalovaného ze dne 25.5.2015 a v napadeném rozhodnutí o odvolání, když v prvním rozhodnutí je uvedeno, že nedostatky týkající se protokolu o zkoušce budou náležitě vypořádány v rozhodnutí o odvolání a v rozhodnutí o odvolání pak žalovaný uvádí, že předestřené důkazy a jejich hodnocení byly vyjádřeny již v rozhodnutí ze dne 25.5.2015. Krajský soud uvedené skutečnosti nevnímá jako rozporné. Žalobce směřuje procesní postupy, na které nelze nahlížet stejnou optikou, jak již bylo soudem nastíněno v rámci vypořádání 1) žalobního bodu. Je třeba rozlišovat mezi důkazy provedenými prvostupňovým správcem daně a mezi doplněním odvolacího řízení v rámci § 115 odst. 2 daňového řádu. Sdělení provedených důkazů a jejich hodnocení bylo obsahem výzvy žalovaného ze dne 15.5.2015 provedené v intencích § 115 odst. 2 daňového řádu, kdy žalovaný tím, že změnil způsob stanovení daně z pomůcek na dokazování, informoval o této změně právního názoru žalobce a současně jej seznámil s důkazy provedenými v prvostupňovém řízení. Nedostatky vytknuté žalovanému ve zrušujícím rozsudku ze dne 27.11.2014 č.j. 22 Af 8/2013-31, jež se týkaly odvolacích námitek žalobce směřujících proti protokolu o zkoušce CTL, však podléhaly jinému režimu, a to režimu vypořádání odvolacích námitek (§ 114 odst. 2 věta první daňového řádu), takže zcela správně byly vypořádány až v rozhodnutí o odvolání. Žalobcům názor je tedy mylný a žalovaný postupoval v souladu s daňovým řádem.

V 6) žalobním bodu žalobce brojil proti vyhodnocení faktu, že měl v pořádku roční lihovou uzávěrku k 30.9.2011, když žalovaný tuto skutečnost neshledal relevantním důkazem. Krajský soud se také zde s názorem žalovaného plně ztotožňuje, neboť existence roční lihové uzávěrky nemá ve vztahu k posuzovanému žádnou vypovídací hodnotu. Stěžejním důkazem je výsledek laboratorních zkoušek CTL a fakt, že žalobce se dostal svými tvrzeními do rozporu se zjištěním CTL a tento rozpor v průběhu celého řízení nebyl schopen odstranit.

7) žalobní bod má krajský soud za vypořádaný argumentací k žalobnímu bodu 2) a nemá, co by více uvedl.

Jelikož krajský soud žádný z žalobních bodů neshledal důvodným, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly

žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. května 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu